

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Βρισκόμαστε εδώ σήμερα στην κορυφαία διαδικασία της Ομοσπονδίας μας, για να δούμε που ήμασταν, τι βήματα κάναμε στη συσπείρωση, την οργάνωση, τη δράση, τι στόχους βάζουμε. Είμαστε εδώ για να συζητήσουμε ολοκληρωμένα, για να προσεγγίσουμε τα αιτήματα και τις δυσκολίες, που αντιμετωπίζουμε, για να μεταφερθεί η πείρα της δράσης και των αγωνιστικών κινητοποιήσεων, για να αναδειχτούν οι αιτίες και οι υπεύθυνοι των προβλημάτων μας. Για να συζητήσουμε το διεκδικητικό μας πλαίσιο και τους αγώνες, που πρέπει να αναπτύξουμε.

Είμαστε εδώ σήμερα πιο πολλοί Σύλλογοι, πιο πολλοί αντιπρόσωποι. Είναι κι αυτό ένα δείγμα στα βήματα, που κάναμε Σύλλογοι κι Ομοσπονδία στη συσπείρωση των εργαζομένων, στην ανάδειξη ότι ο συλλογικός δρόμος είναι μονόδρομος για μας. Τρεις νέοι Σύλλογοι δημιουργήθηκαν και έγιναν μέλη μας σε αυτή την τριετία σε Ροδόπη, Φλώρινα, Χανιά. Τους καλωσορίζουμε και ευελπιστούμε ότι θα βάλουν κι αυτοί το λιθαράκι τους στην αγωνιστική δράση και διεκδίκηση.

Πριν 3 χρόνια, 17 Σύλλογοι αντιμετώπιζαν μεγάλα οργανωτικά και οικονομικά ζητήματα, που δένονταν με αντίστοιχα ζητήματα της Ομοσπονδίας. Ζητήματα, που είχαν οδηγήσει σε σοβαρές αντεγκλήσεις στο προηγούμενο Συνέδριο και που έφαγαν τον περισσότερο από το χρόνο του 7ου Συνεδρίου.

Πριν 3 χρόνια δώσαμε υπόσχεση σε εκείνο το Συνέδριο, ότι θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να ξεπεραστούν τα προβλήματα λειτουργίας σε Ομοσπονδία και πρωτοβάθμιους Συλλόγους.

Και το κάναμε πράξη. Σήμερα η Ομοσπονδία μετρά 42 Συλλόγους και μόνο 1 Σύλλογος, αυτός της Κέρκυρας δεν έχει λύσει βασικά ζητήματα λειτουργίας του και δεν βρίσκεται στο Συνέδριο.

Και δεν είναι μόνο η βοήθεια που δώσαμε για να λύσουν προβλήματα οι πρωτοβάθμιοι Σύλλογοι, είναι κυρίως ότι η Ομοσπονδία στάθηκε κοντά στα προβλήματα των

εργαζομένων, ανέδειξε αιτήματα, διεκδίκησε λύσεις, είχε αποτελέσματα στη δράση.

Οι γενικότερες εξελίξεις όσο και οι εξελίξεις στη λεγόμενη αυτοδιοίκηση έβαλαν τη σφραγίδα τους στα ζητήματα, που αντιμετωπίζουμε οι εργαζόμενοι στις Περιφέρειες, καθόρισαν το πλαίσιο πάλης μας.

Τα μνημόνια, οι αναδιαρθρώσεις των τελευταίων χρόνων στο δημόσιο, ο Καλλικράτης και η συνέχειά του με τον Κλεισθένη, οι μεταφορές νέων αρμοδιοτήτων στις Περιφέρειες έθεσαν το πλαίσιο μέσα στο οποίο παλέψαμε για τα δικαιώματά μας, για λύσεις στα προβλήματά μας.

Επεξεργαστήκαμε ζητήματα παλιά και νέα. Το πλαίσιο λειτουργίας και αναμόρφωσης της Τοπικής – Περιφερειακής Διοίκησης, οι προϋπολογισμοί και η ανταποδοτικότητα, οι αρμοδιότητες υπηρεσιών και υπαλλήλων, οι Οργανισμοί εσωτερικής λειτουργίας, η υποστελέχωση και η απαγόρευση των προσλήψεων, η αξιολόγηση υπηρεσιών και υπαλλήλων, οι μισθοί και οι συνθήκες δουλειάς αποτελούν βασικές πλευρές.

Παλέψαμε για όλα τα ζητήματα, τα μικρά και τα μεγάλα, τα ιδιαίτερα και τα γενικότερα, προσπαθώντας να μην τα αντιμετωπίζουμε ξεκομμένα, αλλά να αναδεικνύουμε το νήμα που τα συνδέει. Το νήμα της πολιτικής που τα συνδέει. Γιατί όσο κι αν συχνά δεν συνειδητοποιείται από αρκετούς συναδέλφους ότι οι νόμοι που αντιπαλεύουμε αποτελούν πολιτικά κείμενα, ότι η πολιτική που εφαρμόζεται από κάθε κυβέρνηση εκφράζει συμφέροντα, όσο κι αν από μερικούς προβάλλεται η άποψη ότι υπάρχει «ανεξάρτητη» συνδικαλιστική έκφραση, η πραγματικότητα είναι διαφορετική.

Στο σύστημα που ζούμε η εξουσία ανήκει στην αστική τάξη κι αυτή καθορίζει τη ζωή μας. Η πάλη, ο αγώνας των εργαζομένων για ζωή με δικαιώματα περνάει από τις συμπληγάδες της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, οι διεκδικήσεις και οι κατακτήσεις μας έρχονται αντιμέτωπες με την αντοχή και την ανταγωνιστικότητα των πολυεθνικών, των τραπεζιτών, των εφοπλιστών.

Η αντιμετώπιση αυτών των ζητημάτων αποτυπώνεται στους δύο δρόμους του συνδικαλιστικού κινήματος, που διατρέχουν όλη την ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος, το χθες, το σήμερα και το αύριο: αν τις απαιτήσεις μας για μισθό και σύνταξη, που να

ανταποκρίνεται στις ανάγκες μας, για σύγχρονες και επαρκείς παροχές στην υγεία, την παιδεία, τις κοινωνικές ανάγκες, για δουλειά με δικαιώματα, για πολιτισμό, αθλητισμό και ψυχαγωγία σε πόλεις που σέβονται το περιβάλλον και το φυσικό πλούτο, αν όλα αυτά τα αντιμετωπίζουμε ως αιτήματα, που χωράνε στα ψίχουλα, που αφήνει η στήριξη της κερδοφορίας, η εκμετάλλευση της δουλειάς και του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι ή ως διεκδικήσεις που δεν κάνουμε πίσω μέχρι να ικανοποιηθούν, που παλεύουμε ανυποχώρητα απέναντι σε κάθε έναν που μας στερεί την ικανοποίησή τους.

Αυτή, τη γραμμή του ανυποχώρητου αγώνα για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών μας προσπαθήσαμε να αναδείξουμε σε μια εποχή, που όλες οι κυβερνήσεις (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ-ΔΗΜΑΡ-ΛΑΟΣ κλπ), που συνυπέγραψαν τα μνημόνια όχι μόνο αφαίρεσαν μισθούς και δικαιώματα αλλά χαμήλωσαν και τις απαιτήσεις των εργαζομένων, έκαναν ότι περνάει από το χέρι τους για να ενισχύσουν στο συνδικαλιστικό κίνημα την λογική της «κοινωνικής συναίνεσης» και της υποταγής στο ρεαλισμό της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Με αυτό το πρίσμα κρίνουμε ότι καταφέραμε να λύσουμε, ότι καταχτήσαμε, γνωρίζοντας ότι ο αγώνας απέναντι στους κάλπικους πανηγυρισμούς της κυβέρνησης, ότι τέλειωσαν τα μνημόνια, η επιτροπεία κι ότι επιστρέφουμε στη «κανονικότητα» είναι μακρύς.

Είναι χαρακτηριστικοί οι σχεδιασμοί της κυβέρνησης που βλέπουν το φως της δημοσιότητας σε περίπτωση που «υποχρεωθεί» να δώσει πίσω τμήμα των κομμένων δώρων. Θα το δώσει.., χωρίς να δώσει ευρώ παραπάνω... Ο Τσακαλώτος εξάλλου στο αίτημα για επαναφορά του 13ου και 14ου μισθού δηλώνει πως ένα τέτοιο μέτρο κοστίζει 1,6 δισ. ευρώ, ενώ ο δημοσιονομικός χώρος είναι της τάξης των 800 εκατ. ευρώ!!!, την ίδια ώρα που παραμένουν σταθερά τα μέτρα ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, όπως η κρατική επιδότηση του συνόλου των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών για νέους μισθωτούς έως 25 ετών, η μείωση του εταιρικού φορολογικού συντελεστή στα επιχειρηματικά κέρδη κατά τέσσερις μονάδες, από το 29% στο 25%, η απαλλαγή μεγαθηρίων από τον ΕΝΦΙΑ κλπ.

«Δημοσιονομικό χώρο» έτσι λένε τώρα τα «ψίχουλα», που περισσεύουν από το μπούκωμα των καπιταλιστών και δίνονται για να δημιουργήσουν αυταπάτες, ότι φροντίζουν και για εμάς...

Θέλουν να σκύψουμε το κεφάλι και να δεχτούμε ότι αυτή η πολιτική είναι μονόδρομος...

Θέλουν να μας πείσουν ότι είναι μονόδρομος να δίνουν εκατοντάδες δις στις Τράπεζες για ανακεφαλαιοποίηση και την ίδια ώρα να βγάζουν σε πλειστηριασμό δεκάδες χιλιάδες κατοικίες, ότι είναι μονόδρομος να δίνουν αφορολόγητο πετρέλαιο στους εφοπλιστές και την ίδια ώρα τα λαϊκά νοικοκυριά να μην μπορούν να ζεσταθούν, ότι είναι μονόδρομος να δίνουν πάνω από το 2% του ΑΕΠ για ΝΑΤΟικές δαπάνες και την ίδια ώρα να λείπουν απ' τα σχολεία και τα νοσοκομεία χιλιάδες δάσκαλοι, γιατροί και νοσηλευτές, ή να πνιγόμαστε με τις βροχές, να καιγόμαστε με τις φωτιές κ.α.

Γι αυτό λέγαμε και λέμε ότι δεν αρκεί να δηλώνει κανείς προοδευτικός ή να δηλώνει αριστερός, δεν αρκεί να βάζει μια ωραία ταμπέλα μπροστά του...

Οι εργαζόμενοι μπορούμε πλέον να βλέπουμε πίσω από τις ταμπέλες, τα ωραία λόγια και τις υποσχέσεις. Γιατί μπορεί συχνά να λέγεται ότι τα προβλήματα δεν έχουν χρώμα, η επίλυσή τους όμως απαιτεί συγκεκριμένες προϋποθέσεις.

Γι' αυτό και Ομοσπονδία και Σωματεία δεν αρκεί να γράφουν ένα ολοκληρωμένο διεκδικητικό πλαίσιο, πρέπει να το παλεύουν μαζί με τις προϋποθέσεις που απαιτούνται.

Το Συνέδριό μας γίνεται μέσα σε προεκλογική περίοδο, που περιλαμβάνει και εκλογές για την Τοπική και Περιφερειακή Διοίκηση.

Θα τεθούν στην κρίση των πολιτών κάθε περιοχής και στη κρίση τη δικιά μας όλα όσα υπερασπίζονται όλα τα χρόνια περιφερειάρχες, δήμαρχοι, περιφερειακές και δημοτικές παρατάξεις.

Θα κληθούμε να τοποθετηθούμε πχ απέναντι σε αυτά που προβάλανε όλα τα χρόνια όλοι οι Περιφερειάρχες ως κομμάτι του αστικού κράτους, ότι «καταφέρανε να τα βγάλουν πέρα με μειωμένους πόρους και μειωμένο προσωπικό», που δεν βγάζανε άχνα όταν μεταφέρονταν χωρίς πόρους και προσωπικό στις Οικονομικές υπηρεσίες οι αρμοδιότητες των ΥΔΕ ή όταν μεταφέρονταν στις Περιφέρειες όλοι οι οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων, όλα τα ρέματα, τα γήπεδα κλπ.

Πρέπει να σταθούμε από την δικιά μας σκοπιά απέναντι στους μειωμένους προϋπολογισμούς των Περιφερειών, στην ενίσχυση της ανταποδοτικότητας, στην εξελισσόμενη προσπάθεια σύνδεσης των μισθών μας με τους φόρους και στις προωθούμενες ιδιωτικοποιήσεις. Να κρίνουμε με τα δικά μας κριτήρια τον ρόλο των Περιφερειακών Αρχών στην ενίσχυση των επιχειρήσεων με άφθονο, ακόμα και «τζάμπα» χρήμα, στη διαχείριση μεγάλου μέρους του ΕΣΠΑ στην κατεύθυνση αυτή, το ρόλο που παίζουν ως ντίλερ στο ξεπούλημα δημόσιου πλούτου και στα πάρε-δώσε με Αμερικάνους και Νατοϊκούς, ενισχύοντας την κυβερνητική πολιτική, που γεμίζει τη χώρα ΝΑΤΟϊκές βάσεις - ορμητήρια πολέμου, που εμπλέκει τη χώρα στους σχεδιασμούς και τους ανταγωνισμούς των ιμπεριαλιστών, που εκθέτει τον ελληνικό και τους γειτονικούς λαούς σε μεγάλους κινδύνους, που την κάνει μαγνήτη πιθανών επεμβάσεων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι

Αυτά τα χρόνια δώσαμε το στίγμα των διεκδικήσεών μας παντού. Στις ανακοινώσεις και στις κινητοποιήσεις μας, στις παρεμβάσεις που κάναμε στη Βουλή, στην ΕΝΠΕ, στα υπουργεία, στις επιτροπές που μετείχαμε για την Αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου της ΤΑ, για την υγιεινή και ασφάλεια των εργαζομένων στους ΟΤΑ.

Προσπαθήσαμε οι επεξεργασίες και οι παρεμβάσεις μας να φτάνουν παντού, σε κάθε Σωματείο, σε κάθε εργαζόμενο, ενισχύοντας την αμεσότητα της Ομοσπονδίας, την αλληλοενημέρωση.

Στις απεργιακές κινητοποιήσεις και τα συλλαλητήρια προβάλαμε το δικό μας πλαίσιο, την εξειδίκευση των αιτημάτων μας.

Εντάξαμε στο πλαίσιο πάλης της Ομοσπονδίας κάθε ζήτημα που απασχολούσε τους συναδέλφους, αναδεικνύοντας την ανάγκη πολλαπλασιασμού της αγωνιστικής δράσης, ως καταλύτη για την αποτελεσματικότητα των διεκδικήσεων μας. Οι παρεμβάσεις μας για προβλήματα της καθημερινότητας των συναδέλφων «άνοιξαν αυτιά», έδωσαν «ζωντάνια» στα Σωματεία. Και πράγματι έγιναν βήματα στη λειτουργία των πρωτοβάθμιων Συλλόγων και στην κινητοποίηση τους, απέχουμε πολύ όμως την ανάγκη ουσιαστικής κινηματικής δράσης. Έγινε προσπάθεια να ανταποκρινόμαστε άμεσα σε ερωτήματα Συλλόγων και συναδέλφων, σε απλά διαδικαστικά, αλλά και σε πιο σύνθετα ζητήματα.

Είμαστε υποχρεωμένοι στο σημερινό μας Συνέδριο να πούμε ότι παραλάβαμε μια Ομοσπονδία με τεράστια προβλήματα στην οργάνωση και τη δράση και της δώσαμε ουσιαστική υπόσταση, οντότητα, μαζικότητα. Που απόκτησε την εμπιστοσύνη των μελών της και αυτό εκφράζεται όχι μόνο με αυτό που ακούμε συχνά – πυκνά ότι «επιτέλους τώρα έχουμε Ομοσπονδία», αλλά και με αυτό που κάνουν Σύλλογοι και εργαζόμενοι, να απευθύνονται στην Ομοσπονδία για ότι στραβό ή πρόβλημα αντιμετωπίζουν...

Κανείς δεν μπορεί να κρύψει τις κατακτήσεις, που καταφέραμε να αποσπάσουμε, ούτε και να τις υποτιμήσει. Η κάλυψη των κατασκηνωτικών εξόδων για τα παιδιά των εργαζομένων στις Περιφέρειες, η χορήγηση του ανθυγιεινού επιδόματος, η νομική κάλυψη, η νομοθέτηση όρων & προϋποθέσεων για τις «μεταθέσεις - μετακινήσεις» των υπαλλήλων, η επέκταση των ωρών εργασίας των μερικώς απασχολούμενων, η υπογραφή για πρώτη φορά Ειδικής Συλλογικής Σύμβασης που ρυθμίζει θέματα ωραρίου & άλλα θεσμικά ζητήματα και πρόσφατα η αντιμετώπιση της αστικής ευθύνης και των καταλογισμών των υπαλλήλων των Οικονομικών υπηρεσιών και η αναδρομικότητα των Αποφάσεων για την πληρωμή των εξαιρέσιμων αποτελούν μερικά σημαντικά ζητήματα, που κερδίσαμε.

Μα πάνω απ' όλα αναδείξαμε το εξής: Ότι εάν με αυτό το χαμηλό βαθμό συσπείρωσης και δράσης που έχουμε, πετύχαμε αυτά που πετύχαμε, τι μπορούμε να πετύχουμε εάν αυξήσουμε, εάν πολλαπλασιάσουμε τη συμμετοχή μας και τη δράση μας, εάν οι εργαζόμενοι δείξουμε τη δύναμή μας. Σε αυτό το ζήτημα χρειάζεται όλοι μας και ο καθένας χωριστά να απαντήσουμε.

Για εμάς η απάντηση έχει δοθεί. Έχει δοθεί από πρωτεργάτες του εργατικού κινήματος που σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες πάλεψαν και καθιέρωσαν το θωρο, πάλεψαν για το δικαίωμα στην απεργία κι ας σήμαινε για αυτούς απόλυση, πάλεψαν για την ίδρυση των ασφαλιστικών ταμείων, που σήμερα επί της ουσίας καταργούνται, πάλεψαν για ΣΣΕ, για μισθούς και δικαιώματα. Πάλεψαν για δικαιώματα, που οι σημερινές και χτεσινές κυβερνήσεις τα θεωρούν αναχρονιστικά εμπόδια στην ανάπτυξη της κερδοφορίας των

επιχειρηματικών ομίλων. Πάλεψαν κι ένωσαν τους εργαζόμενους σε τάξη, που αναμετρήθηκε κι αναμετριέται απέναντι στην αστική τάξη.

Βρισκόμαστε στη φάση εφαρμογής της Συλλογικής Σύμβασης και απαιτείται η παρέμβασή μας ώστε εν τoις πράγμασι η Σύμβαση να καλύψει όσο γίνεται περισσότερες ειδικότητες, στα ζητήματα χρόνου εργασίας και αδειών. Συλλογική Σύμβαση, που η εφαρμογή της και η επέκτασή της αποτελεί πεδίο δράσης και διεκδίκησης όχι μόνο της Ομοσπονδίας, αλλά και κάθε Σωματίου. Εξάλλου με την συμπληρωματική Ειδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, που υπογράφηκε στις 15-3-2019, μπορούν να ξεμπλοκαριστούν τα ζητήματα που αφορούν την έννοια της «πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης», της «περιστασιακής απασχόλησης», καθώς και να αντιμετωπιστούν παρερμηνείες και παραλείψεις, έχοντας πάντα κατά νου ότι αν απαιτείται ένας αγώνας για την υπογραφή μιας Συλλογικής Σύμβασης, απαιτείται άλλος ένας για την εφαρμογή της.

Σε αυτό το σημείο θεωρούμε αναγκαίο να θυμίσουμε ορισμένα γεγονότα, όχι από την σκοπιά της μικροπαραταξιακής προσέγγισης, αλλά από την προσπάθεια που πρέπει να γίνει για να προχωρήσουμε πιο αποφασιστικά μπροστά:

- Κινητοποίηση και παρεμβάσεις για την διεκδίκηση των αιτημάτων, που καταφέραμε να εντάξουμε στο ν. 4483/2017 (κατασκηνώσεις, νομική κάλυψη, ανθυγιεινό, μερική απασχόληση, προσωπική διαφορά κλπ) έκανε μόνο ο Σύλλογος της Αττικής, αφού η πρόταση για Πανελλαδική κινητοποίηση δεν πήρε πλειοψηφία στο ΔΣ της ΟΣΥΑΠΕ.

- Η απόφαση για την διεκδίκηση υπογραφής ΣΣΕ ήταν κατά πλειοψηφία. Υπήρχαν ψήφοι κατά και λευκά.

- Σε Γενικές Συνελεύσεις Συλλόγων, που παρευρέθηκε το ΔΣ της Ομοσπονδίας εκφράστηκαν:

✓ ισχυρισμοί από συγκεκριμένη παράταξη ότι λέμε ψέματα ότι είναι η πρώτη φορά που υπογράφει η Ομοσπονδία ΣΣΕ για θεσμικά ζητήματα!!!

√ ότι η Ομοσπονδία διαχωρίζει τους εργαζόμενους, αφού δεν αφορούν όλους τους κλάδους αυτά που κατακτήσαμε

√ ότι εντάξει δεν σημαίνει και τίποτα η ΣΣΕ, παραγνωρίζοντας ότι εκτός των άλλων αποδείχτηκε και εργαλείο συσπείρωσης στα Σωματεια και εγγραφής νέων μελών

√ ότι η Πρόεδρος μεροληπτει και προωθεί μόνο ζητήματα του κλάδου της

√ ότι δεν ζητήσαμε γνώμη από τους συναδέλφους κλπ.

• Στις 4-12-2017 απευθύναμε έγγραφο στα Δ.Σ. των πρωτοβάθμιων Συλλόγων με τους άξονες και τα ζητήματα που προτείναμε να συμπεριληφθούν στην διεκδικούμενη Ειδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας, προκειμένου αυτά να συζητηθούν και να εμπλουτιστούν. Σας καλούσαμε να συζητήσετε και να μας απαντήσετε για επιπλέον ζητήματα, που θεωρείτε ότι πρέπει να συμπεριληφθούν στη διαπραγμάτευση με το Υπουργείο Εσωτερικών, όμως κανένα Σωματείο, κανένας εργαζόμενος, κανένας κλάδος δεν μας απάντησε..., ίσως γιατί δεν πίστευε τότε, ότι μπορεί να προχωρήσει αυτή η υπόθεση.

• Στις 4/6/2018 όταν υπογράψαμε την ΣΣΕ γράφαμε στο δελτίο τύπου ότι «κρίνουμε θετικό το βήμα αυτό που κάναμε, αντανακλά τις αγωνιστικές μας διεκδικήσεις, που έδωσαν καρπούς και σε αυτό το πεδίο...., ότι το πλαίσιο του ν. 2738/1999, που προσδιορίζει τις Συλλογικές Διαπραγματεύσεις στη Δημόσια Διοίκηση είναι άκρως περιοριστικό και δεν δίνει το δικαίωμα σε εμάς και σε όλους τους δημοσίους υπαλλήλους να διαπραγματευόμαστε και να υπογράφουμε Συμβάσεις για τους μισθούς μας, για τις σοβαρές απώλειες που έχουμε ή για άλλα ζητήματα, που συνδέονται με τις αποδοχές μας, και που παραμένουν στη πρώτη γραμμή των αιτημάτων μας.».

• Σε μερικές Γενικές Συνελεύσεις «υποχρεωθήκαμε» να εξηγήουμε τα αυτονόητα. Εξηγούσαμε ότι δεν μπορεί κανείς εργαζόμενος να περιμένει με σταυρωμένα τα χέρια, χωρίς δράση και κινητοποίηση να ικανοποιηθούν αιτήματα, δεν μπορεί αυτή η άποψη να εκφράζεται από συναδέλφους, που θέλουν να έχουν τον τίτλο του συνδικαλιστή, ότι σε μια διαπραγμάτευση 2 δρόμους έχεις ή προχωράς με κινητοποιήσεις μέχρι να επιβάλλεις το αίτημά σου ή αποδέχεσαι την μη ικανοποίησή του...

Και τα λέμε αυτά, γιατί από εδώ σήμερα, πρέπει να βγουν οι διαθέσεις και οι προθέσεις για όσα διεκδικούμε, που θέλω να πιστεύω ότι θα είναι αγωνιστικές.

Επίσης συνάδελφοι πρέπει να θυμηθούμε ότι:

→ Παλέψαμε την αντιδραστική αξιολόγηση με την «απεργία-αποχή», αναδεικνύοντας την υποκρισία του νόμου Βερναρδάκη 4369/2015 περί αξιοκρατίας και αντικειμενικότητας, καθώς και το δίκιο του αιτήματος κατάργησής του, που όμως δεν ήταν ομόθυμη. Και μόνο οι εξελίξεις για την επιλογή των Γενικών Δ/ντών, αποδεικνύουν πόσο δίκιο είχαμε...

→ Βάλαμε στη πρώτη γραμμή του διεκδικητικού μας πλαισίου την κάλυψη των μισθολογικών απωλειών, το «ξεπάγωμα» των μισθολογικών κλιμακίων, την επαναχορήγηση του 13ου & 14ου μισθού, την πλήρη μισθολογική και βαθμολογική αναγνώριση της προϋπηρεσίας, την επαναχορήγηση μισθολογικών κλιμακίων ανά 2ετία και στους ΥΕ και ΔΕ συναδέλφους μας και λοιπά αιτήματα, που σχετίζονται με την απαίτησή μας να έχουμε μισθούς που να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες μας.

→ Αναδείξαμε την ανάγκη για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, για προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και μονιμοποίηση των συμβασιούχων, για δουλειά με δικαιώματα για όλους, ενάντια στις πολιτικές επιλογές, που μετατρέπουν τους εργαζόμενους σε «κοινωφελήτες» και μισοάνεργους.

→ Καταθέσαμε αιτήματα για την κάλυψη των εξόδων κίνησης, των αποζημιώσεων εκτός έδρας κλπ και τις καθυστερήσεις πληρωμών, για την χορήγηση Μέσων Ατομικής Προστασίας και Μέτρων εξασφάλισης υγιεινής ασφάλειας. Προωθήσαμε ρύθμιση καταβολής πάγιων οδοιπορικών εντός έδρας.

→ Κάναμε παρεμβάσεις για να χορηγηθεί το ανθυγιεινό επίδομα, για να επεκταθεί, να μην περικοπεί. Πήραμε αγωνιστικές πρωτοβουλίες.

→ Σταθήκαμε αγωνιστικά απέναντι στην απληρωσιά και στο διάτρητο σύστημα εξετάσεων υποψηφίων οδηγών, απέναντι στο νέο προβληματικό σύστημα εξετάσεων.

→ Οι αλλαγές των Οργανισμών σε αρκετές Περιφέρειες, η κατανομή των υπαλλήλων σε θέσεις εργασίας, τα Περιγράμματα θέσεων εργασίας, οι αναθέσεις σε θέσεις ευθύνης αποτέλεσαν σημαντικές επεξεργασίες της Ομοσπονδίας μας, που συνοδεύτηκαν από σημαντικές δράσεις και παρεμβάσεις, που πρέπει να δυναμώσουν.

→ Σταθήκαμε απέναντι στις ιδιωτικοποιήσεις αρμοδιοτήτων, τις γενικότερες αντιδραστικές αναδιρθρώσεις των υπηρεσιών, το ρόλο και τις παρεμβάσεις της Παγκόσμιας Τράπεζας σε υπηρεσίες μας. Απέναντι στην πολιτική κυβέρνησης και Περιφερειακών Αρχών που προσπαθούν να χωρέσουν στη μέγγενη των περικοπών και των καπιταλιστικών προτεραιοτήτων τα έργα υποδομών, αντιπλημμυρικά, αντισεισμικά, υποδομές υγείας, πρόνοιας κλπ. Απέναντι στις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις του ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ 1, και του ΚΛΕΙΣΘΕΝΗ 2, που έρχεται για να προωθήσει τις αναγκαίες προσαρμογές στα ζητήματα των αρμοδιοτήτων, για την προώθηση της καπιταλιστικής ανάπτυξης, μέσα και από την τοπική και περιφερειακή διοίκηση.

→ Αναδείξαμε την ανάγκη να διευρυνθεί ο κοινωνικός χαρακτήρας των υπηρεσιών μας, ενάντια στην ανταποδοτικότητα και τα χαράτσια. Κάναμε και στηρίξαμε συγκεκριμένες παρεμβάσεις για τις υπηρεσίες υγείας, για τις τεχνικές, για διάφορες αρμοδιότητες όπως τα ρέματα, η καταπολέμηση κουνουπιών κλπ.

Σε αυτό το σημείο θέλουμε να θέσουμε ορισμένους προβληματισμούς για να δυναμώσουμε τις παρεμβάσεις μας για να λειτουργούν οι υπηρεσίες μας στη κατεύθυνση ενίσχυσης των υποδομών σε πόλεις και χωριά, στην κατεύθυνση πρόληψης καταστροφικών φαινομένων, για να λειτουργούν οι υπηρεσίες μας σε όφελος του λαού, για να συμβάλουμε και εμείς για να μην έχουμε άλλους θανάτους και καταστροφές:

→ Είναι ή δεν είναι σημαντικό να διαθέτουν οι Περιφέρειες μηχανολογικό εξοπλισμό, με την αναγκαία στελέχωση ειδικευμένου προσωπικού που να μπορεί να ανταποκρίνεται ολοκληρωμένα στις ανάγκες εκτέλεσης των αρμοδιοτήτων;

→ Πρέπει ή όχι να απαιτήσουμε να σταματήσουν να λειτουργούν οι υπηρεσίες μας ως

«τροχονόμοι» διάθεσης κεφαλαίων;

→ Είναι ή δεν είναι σημαντικό το επιστημονικό δυναμικό των Περιφερειών να στέκεται και να κρίνει με την γνώση της επιστήμης, που υπηρετεί, αντί να αποδέχεται τις σκοπιμότητες των επιλογών των Περιφερειακών Αρχών, αντί να «υποτάσσεται» στις ελλείψεις και στο ρεαλισμό της αποδυνάμωσης των δημόσιων υπηρεσιών;

→ Είναι ή δεν είναι απαραίτητο να απαιτούμε και να συμβάλουμε ώστε οι υπηρεσίες μας να υπηρετούν τις ουσιαστικές τους αρμοδιότητες κι όχι να ενισχύεται συνεχώς μια όλο και μεγαλύτερη γραφειοκρατικοποίηση τους;

Όσο αυτά τα ερωτηματικά μπολιάζουν την καθημερινότητά μας στις υπηρεσίες μας, τόσο θα αποκτάει πιο στέρεα βάση η κοινωνική μας συμμαχία, τόσο τα αιτήματά μας θα ακουμπούν σε πλατύτερα στρώματα και θα αποκτούν μεγαλύτερη δυναμική.

Έχουμε απολογισμό και πρέπει να πούμε ότι έγιναν (6) συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου και (21) του Διοικητικού Συμβουλίου.

Έγιναν διευρυμένες συνεδριάσεις του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας με τους Συλλόγους της Κεντρικής Μακεδονίας, Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, Ηπείρου, Κρήτης.

Παρευρεθήκαμε σε συναντήσεις των Δ.Σ. των Συλλόγων της Στερεάς Ελλάδας και της Πελοποννήσου, σε δεκάδες Γενικές Συνελεύσεις, σε όλες τις Γενικές Συνελεύσεις στις οποίες κληθήκαμε, υλοποιώντας την ομόφωνη απόφασή μας να βρισκόμαστε όσο γίνεται πιο κοντά στους Συλλόγους και τους συναδέλφους, σημειώνοντας βέβαια ότι δεν ήμασταν πάντα ευπρόσδεκτοι...

Πραγματοποιήσαμε τις ετήσιες Συσκέψεις των Δ.Σ. των πρωτοβάθμιων Συλλόγων μας όπου η ανταλλαγή της πείρας βοήθησε να πάμε μπροστά.

Εκτός από τις λογικές αντιπαραθέσεις που υπήρχαν στις συνεδριάσεις, θέλουμε να σταθούμε και να καταγράψουμε ορισμένα ζητήματα:

- Στις διαδικασίες ανταλλαγής γνώμης για την έκδοση ανακοινώσεων όχι μόνο δεν συμμετείχαν όλα τα μέλη του ΔΣ και σκόπιμα έκαναν ότι δεν τις βλέπουν, αλλά μερικά μέλη απαντούσαν με χυδαίο, αντιΠΑΜΕ μένος, που έφτανε και σε προσωπικές ύβρεις.
- Γινόταν κριτική για το ύφος των ανακοινώσεων και όχι για την ουσία, λες και οι υπογράφωντες, αυτοί που αναδειχτήκαν μέσα από τις συλλογικές διαδικασίες σε διακριτές θέσεις θα μπορούσαν να κάνουν λοβοτομή και να γράφουν διαφορετικά...
- Μπαίνανε «εμπόδια», υπήρχαν αρνήσεις, στο να βγουν ανακοινώσεις με συγκεκριμένα ζητήματα, όπως το φθινόπωρο του 2017, όπου το σχέδιο της ανακοίνωσης – παρέμβασης προς το υπουργείο Εσωτερικών, την ΕΝΠΕ και τους Περιφερειάρχες για την κατάρτιση των νέων προϋπολογισμών των Περιφερειών παρέμεινε στα συρτάρια όλων των άλλων παρατάξεων του Δ.Σ. (πλην της Συσπείρωσης που είχε τοποθετηθεί) και αφορούσε την πρόβλεψη των αναγκαίων κονδυλίων για τις κατασκηνώσεις, για τη χορήγηση του ανθυγιεινού επιδόματος την Επέκταση των Συμβάσεων μερικής απασχόλησης κλπ
- Και βέβαια όσοι μετείχατε στις συσκέψεις των πρωτοβάθμιων θα θυμόσαστε ότι υπήρξαν φορές, όπως το φθινόπωρο του 2016 που η εισήγηση δεν είχε ψηφιστεί για λόγους κομματικών σκοπιμοτήτων. Γιατί μερικοί θέλουν να μας πείσουν ότι είναι κομματικός λόγος όταν βάζεις πάνω απ' όλα το δίκιο των εργαζομένων και δεν είναι κομματικός λόγος όταν τα στριμώχνεις στα «περισσεύματα» της οποιας καλή θέλησης της κάθε κυβέρνησης, στα «περισσεύματα» της κάθε φάσης της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Γιατί κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν ότι ζούμε σε μια ταξική κοινωνία και ο καθένας επιλέγει τι και ποιον θα υπηρετήσει, τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα ή τους επιχειρηματικούς ομίλους, τους τραπεζίτες και τους εφοπλιστές. Γιατί και τους δύο δεν

γίνεται... Και βέβαια πολιτικό λόγο έχουμε όλοι μας..., ανεξάρτητα εάν κάποιος προσπαθούν να το κρύψουν με κάθε τρόπο.

- Τέλος να θυμίσουμε ότι βρεθήκαμε αντιμέτωποι με ζητήματα που αφορούσαν την οικονομική διαχείριση της Ομοσπονδίας προηγούμενων χρόνων και υποχρεωθήκαμε λαμβάνοντας υπόψη εκτός των άλλων και την καταψήφιση του οικονομικού απολογισμού στο Συνέδριο του 2016, να αναθέσουμε σε Ορκωτούς Λογιστές της ΣΟΛ τον έλεγχο των οικονομικών από το 2000 έως το 2016, ώστε κατά κάποιο τρόπο να διερευνηθούν με το πόρισμα, που μας παρέδωσαν το Σεπτέμβρη 2018 όλα τα προβλήματα, που είχαν αφετηρία στο παρελθόν. Με την διερεύνηση, που έγινε και την πολιτικοσυνδικαλιστική καταδίκη όλων όσων είχαν την ευθύνη της μη τήρησης των αναγκαίων διαδικασιών, τα προηγούμενα χρόνια και που οδήγησε σε διαπιστώσεις, παραλείψεις και ελλείψεις, που καταγράφονται στο συγκεκριμένο πόρισμα της ΣΟΛ, «έκλεισε» το κεφάλαιο αυτό.

Μέτωπα πάλης, που έχουμε μπροστά μας

Η κάλυψη των απωλειών στους μισθούς, η κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων, η αντιμετώπιση της υποστελέχωσης με διορισμούς μόνιμου προσωπικού, η επέκταση της ΣΣΕ και σε άλλα ζητήματα και ειδικότητες, το ανθυγιεινό, η υγιεινή και ασφάλεια και η χορήγηση ΜΑΠ, οι εργασιακές συνθήκες, οι αρμοδιότητες κλπ αποτελούν μέτωπα πάλης, που πρέπει να συνεχίσουμε τις διεκδικητικές μας παρεμβάσεις. Συγκεκριμένα:

ΔΙΕΚΔΙΚΗΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1. Να καλυφθούν οι μισθολογικές μας απώλειες. Χορήγηση 13ου και 14ου μισθού. Πλήρης μισθολογική και βαθμολογική αναγνώριση όλης της προϋπηρεσίας εκτός δημόσιου τομέα, που να καλύπτει όλους τους εργαζόμενους, με όλες τις σχέσεις εργασίας. Αναγνώριση της διετίας 2016-2017, χορήγηση κλιμακίου ανά διετία και στους ΥΕ-ΔΕ, ολοκληρωτικό ξεπάγωμα των μισθολογικών κλιμακίων. Κάλυψη της μισθοδοσίας μας από τον κρατικό προϋπολογισμό.
2. Προσλήψεις μόνιμου προσωπικού. Να αντιμετωπιστεί η τραγική υποστελέχωση των υπηρεσιών των Περιφερειών (40% μείωση από το 2009) και να αρθεί η συνεχιζόμενη απαγόρευση των προσλήψεων. Παλεύουμε για μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους, με δικαιώματα και μισθούς, που να ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες.
3. Επέκταση της Συλλογικής Σύμβασης και σε άλλες ειδικότητες και σε άλλα ζητήματα. Κάλυψη – ρύθμιση Κέντρων Δημιουργικής Απασχόλησης για τα παιδιά των συναδέλφων.
4. Κατάργηση του αντιδραστικού πλαισίου της αξιολόγησης, που υπηρετεί αντεργατικούς -αντιλαϊκούς σκοπούς. Συνέχιση της «απεργίας-αποχής» και δυνάμωμα του αγώνα με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα. Όχι σε διαδικασίες επιλογής θέσεων ευθύνης με «σημαδεμένα χαρτιά». Επίσπευση των διαδικασιών επιλογής. Αξιοποίηση της ΣΣΕ για την πιστοποίηση από Δημόσιους εκπαιδευτικούς φορείς της γνώσης Η/Υ.
5. Χορήγηση – συνέχιση και επέκταση των ρυθμίσεων - Μέσων Ατομικής Προστασίας και επιδόματος επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας στους εργαζόμενους των Περιφερειών, που εργάζονται σε ανθυγιεινές εργασίες και χώρους (πχ. εργαζόμενους στην ασφαλτόστρωση, στην καθαριότητα των κτιρίων, στο πράσινο, τους εργαζόμενους στον τεχνικό έλεγχο οχημάτων, στις υπηρεσίες υγείας – εμβόλια, Επόπτες Δημόσιας Υγείας, Κτηνιάτρους, γεωπόνους, απολυμαντές κτλ). Ίδρυση και λειτουργία Εσωτερικής Υπηρεσίας Προστασίας και Πρόληψης (ΕΣ.Υ.Π.Π.), πλήρους στελεχωμένης σε κάθε «μεγάλο» χώρο δουλειάς.
6. Μέτρα υγιεινής & ασφάλειας σε όλες τις υπηρεσίες, όλα τα κτήρια. Κτήρια, που να πληρούν τις σύγχρονες ανάγκες των υπηρεσιών μας, που να έχουν την αναγκαία

προσβασιμότητα για εμάς και τους πολίτες. Άμεση επισκευή και συντήρηση όλων των κτιρίων, που στεγαζόμαστε. Άμεση επίλυση των προβλημάτων που σχετίζονται με την θέρμανση-ψύξη και την καθαριότητα των χώρων όλων των υπηρεσιών μας. Έλεγχος αντισεισμικός όλων των κτηρίων, που στεγάζονται οι υπηρεσίες μας, μέτρα ενεργητικής πυροπροστασίας.

7. Κάλυψη των αναγκών σε Βρεφονηπιακούς Σταθμούς, δημόσιους, σύγχρονους και δωρεάν και για τα παιδιά των υπαλλήλων των Περιφερειών. Κατάργηση της εξαίρεσης για τις μητέρες δημοσίους υπαλλήλους (επομένως και για τις μητέρες υπαλλήλους των Περιφερειών) για τη συμμετοχή των παιδιών μας στα προγράμματα ΕΣΠΑ (Προγράμματα Εναρμόνισης Οικογενειακής και Επαγγελματικής Ζωής κλπ).

8. Άρση του καθεστώτος μεταφοράς αστικής ευθύνης στους υπαλλήλους των Τεχνικών υπαλλήλων των Τεχνικών υπηρεσιών (ρέματα, συντήρηση δρόμων κλπ) των Περιφερειών. Κατάργηση των «ειδικών» πειθαρχικών παραπτώματων που αφορούν συναδέλφους που εργάζονται στην αδειοδότηση πρατηρίων καυσίμων.

9. Εξασφάλιση επαρκούς και σύγχρονου εξοπλισμού για την εκτέλεση όλων των αρμοδιοτήτων.

10. Διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του έργου των εξετάσεων οδήγησης και πραγματοποίησή του μόνο από τις Διευθύνσεις Μεταφορών των Περιφερειών, μέσα από ένα σύστημα, που θα διασφαλίζει την οδική ασφάλεια και τη διαφάνεια. Όχι στους σχεδιασμούς για ιδιωτικοποίηση του έργου. Απόσυρση της ρύθμισης για την ανανέωση των διπλωμάτων οδήγησης των 74ρηδων με πρακτικές εξετάσεις. Εξέταση της υγείας των 74ρηδων (αντανακλαστικά κλπ), μέσα από δημόσιες δομές. Απαίτηση για έργο, που θα επιτελείται εκτός ωραρίου, από 2 εξεταστές, με αποζημίωση. Όχι στην ενίσχυση της ανταποδοτικότητας.

Κάλυψη των προβλεπόμενων για την χορήγηση διπλώματος οδήγησης ιατρικών εξετάσεων των πολιτών από τα Ασφαλιστικά τους Ταμεία, καταργώντας τα σχετικά παράβολα.

11. Επαναλειτουργία όλων των δημόσιων ΚΤΕΟ των Περιφερειών.

12. Κάλυψη των παραβόλων για την ανανέωση αδειών οδήγησης Γ' κατηγορίας, αδειών τεχνικών επαγγελματικών δραστηριοτήτων των υπαλλήλων οδηγών και χειριστών των Περιφερειών.

13. Χορήγηση μηνιαίου ποσού για την κάλυψη της εντός έδρας κίνησης των υπαλλήλων των ελεγκτικών μηχανισμών των Περιφερειών. Απλοποίηση των δικαιολογητικών και των διαδικασιών για την κάλυψη και πληρωμή όλων των οδοιπορικών-εισιτηρίων-αποζημιώσεων για τις μετακινήσεις των υπαλλήλων, ιδιαίτερα στις νησιωτικές περιοχές, έγκαιρα, χωρίς καμιά καθυστέρηση, με κάλυψη από την αρχή κάθε χρονιάς για όλους.

14. Έκδοση Υπουργικής Απόφαση για τις διαδικασίες εκλογής των αιρετών εκπροσώπων στα Υπηρεσιακά Συμβούλια των Περιφερειών, προσαρμοσμένη στα δικά μας δεδομένα, για να σταματήσουν ή έστω να μειωθούν παρερμηνείες και προβλήματα, που κάθε φορά παρουσιάζονται.

15. Απαίτηση για υπερδιπλασιασμό των συμμετεχόντων στα εκλογικά συνεργεία.

16. Να σταματήσουν οι ιδιωτικοποιήσεις και οι εκχωρήσεις αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών των Περιφερειών. Καμιά εκχώρηση δημόσιας περιουσίας, περιουσίας των Περιφερειών. Καμιά μεταφορά αρμοδιότητας χωρίς πόρους και προσωπικό. Οι υπηρεσίες να ασκούν πλήρως τις αρμοδιότητες κοινωνικού τους χαρακτήρα.

17. Να σταματήσει η φοροληστεία των εργαζομένων και των λαϊκών στρωμάτων και οι σχεδιασμοί για ενίσχυση της ανταποδοτικότητας των ΟΤΑ. Όχι στη διεύρυνση του «φοροεισπρακτικού ρόλου» των Περιφερειών.

Πλήρης κρατική χρηματοδότηση που να καλύπτει το σύνολο των αναγκών των Περιφερειών και της μισθοδοσίας των εργαζομένων.

Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων και αξιοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων για σύγχρονες

υποδομές που να καλύπτουν όλο το φάσμα των προνοιακών, πολιτιστικών, αθλητικών, περιβαλλοντικών κλπ αναγκών.

18. Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων. Κατάργηση του νόμου Κατρούγκαλου. Κάλυψη των απωλειών σε εφάπαξ και συντάξεις. Να καλύψουν εδώ και τώρα, το κράτος και η εργοδοσία τις ζημιές από την δέσμευση των αποθεματικών για δεκαετίες, τις ζημιές από το τζογάρισμα σε μετοχές και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα, τις απώλειες των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων που λεηλατήθηκαν από το λεγόμενο κούρεμα ομολόγων, που είναι περίπου 14 δις ευρώ.

19. Κατάργηση της συμμετοχής στα φάρμακα και τις εξετάσεις. Δημόσια και δωρεάν υγεία, σύγχρονη και αναβαθμισμένη.

20. Να σταματήσουν τώρα οι κατασχέσεις μισθών και συντάξεων από τραπεζικούς λογαριασμούς, οι πλειστηριασμοί λαϊκών κατοικιών. Προστασία της λαϊκής κατοικίας με νόμο. Κανένα σπίτι στα χέρια τραπεζίτη. Πάγωμα χρεών για άνεργους και διαγραφή ανατοκισμών δανείων. Διαγραφή δανείων, ανέργων και εργαζομένων που έχουν υποστεί μειώσεις στους μισθούς.

21. Όχι στην φοροληστεία, αφορολόγητο όριο στα 20.000 ευρώ προσαυξημένο 5.000 για κάθε παιδί. Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και όλων των χαρατσιών.

22. Είμαστε σε ετοιμότητα για τις αντιλαϊκές προσαρμογές που θα φέρει ο ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ 2.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Σας καλούμε να εμπλουτίσετε το διεκδικητικό πλαίσιο της Ομοσπονδίας μας και με τις τοποθετήσεις σας σήμερα και με τις μετέπειτα παρεμβάσεις σας, σημειώνοντας ότι:

Κανένα πλαίσιο αιτημάτων όσο και ολοκληρωμένο να είναι δεν μπορεί να δώσει από μόνο του λύσεις εάν δεν αποτελέσει εργαλείο πάλης και μαζικής διεκδίκησης.

Κανένα αίτημα, μικρό ή μεγάλο, γενικό ή ειδικό δεν μπορεί να ικανοποιηθεί εάν στην πάλη μας δεν εντάσσουμε τους όρους και τις προϋποθέσεις επίλυσής του.

Με το σύνθημα "μπροστά οι δικές μας ανάγκες", πρέπει να δώσουμε τη δική μας δυναμική απάντηση σε όσους μας θέλουν συνένοχους στο μέλλον που ετοιμάζουν για μας και τα παιδιά μας.

Να δυναμώσουμε τη φωνή μας απέναντι σε κάθε αυθαιρεσία, στους διεκδικητικούς μας αγώνες, στην καθημερινή μας δράση, στις εκδηλώσεις, στην αλληλεγγύη, να διατρανώσουμε ότι δεν συνυπογράφουμε τα αντεργατικά – αντιλαϊκά τους μέτρα.

Να περάσουμε πιο αποφασιστικά στη δράση, για να πετύχουμε τα αιτήματά μας.

Να υποδεχτούμε την νέα θητεία, με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, μαζικότητα και δράση.

Να αποφασίσουμε και να δεσμεύσουμε το νέο ΔΣ να προχωρήσει σε παρεμβάσεις, να οργανώσει κινητοποιήσεις για όλα τα παραπάνω αιτήματα.

Στη δουλειά και στον αγώνα

κόντρα πάμε στο χειμώνα

όλη η γη να ομορφύνει

τ' όνειρο ζωή να γίνει

Σας καλούμε να υπερψηφίσετε τον απολογισμό, τις μέχρι τώρα ενέργειες και δράσεις μας και το πρόγραμμα δράσης, που βάζουμε μπροστά, όχι γιατί τα κάναμε όλα καλά, αλλά γιατί παλέψαμε και παλεύουμε για τα προβλήματά μας, γιατί αντιπαλεύουμε τις δυσκολίες και καταθέτουμε τις δυνάμεις μας στην κατεύθυνση χειραφέτησης των εργαζομένων, ανόδου του συνδικαλιστικού-εργατικού κινήματος, για να φτάσει στο ύψος των απαιτήσεων και των αναγκών μας.

Μάρτιος 2019